

[Weikop.]

Jeg spurgte, om den højtærede handelsminister med det kendskab, han har til arbejderkredse, kunne sige, at disse arbejderkredse, der har sluttet op om deres repræsentanter i lukkelovskommissionen, havde skiftet mening — det er det samme, som det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen efterlyste. I stedet foretrak den højtærede minister at henvise til, hvorledes situationen var varemæssigt. Hvad den højtærede minister sagde herom, skal jeg ikke bestride, men der foreligger ikke, ej heller fra ministeren i dag, noget som helst om, hvorledes alle disse organisationer og forbrugerne ser på forholdet, og derfor har jeg ej heller taget noget standpunkt.

Jeg gav udtryk for, at jeg gerne ville medvirke til en fordomsfri drøftelse i udvalget. Jeg havde såmænd det indtryk, at ministeren dertil ville svare: ja, det er noget, man sagtens kan sige. Men mig forekommer det, at der er så mange enkeltheder i en lukkelov at behandle foruden det vigtige spørgsmål om weekend, at jeg synes, den højtærede minister skulle have taget mit tilsagn om en fordomsfri drøftelse på en lidt anden måde, end den højtærede minister gjorde.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Når det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen henviser til, at vi dels behandler lukkeloven og dels er i en fredssommelig stemning og derfor ikke skal tage en almindelig drøftelse af regeringens økonomiske politik op, kan jeg kun være ganske enig med det ærede medlem. Det hindrer jo ikke, at man kan spore en vis tendens til en fornuftig vurdering af tingene i det ærede medlems første tale; det viste sig, at det havde det ærede medlem fortrudt i sin anden tale, og det er der så ikke noget at gøre ved.

Hvad angår organisationernes stilling, synes jeg, det er en fortrinlig idé, at man i udvalget spørger organisationerne og får deres mening at vide. Det kan jeg ikke have noget imod; tværtimod, det må jeg tilskynde til. Når både det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen og det ærede medlem hr. Weikop specielt beskæftiger sig med, hvad De samvirkende Fagforbund kunne mene, så spørg De samvirkende Fagforbund selv. Jeg er ikke sikker på, at det svar, man vil få, vil gå imod det forslag, der her er fremsat, men det må De samvirkende Fagforbund selv svare på.

Påstanden om, at den samlede omsætning vil blive væsentlig mindre under en kortere åbningstid, forekommer det mig, at

det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen ikke havde argumenter for at opretholde. Ja, jeg tager naturligvis meget gerne mod det ærede medlem hr. Weikops tilsagn om en fordomsfri behandling af sagen og en fordomsfri deltagelse i forhandlingerne i udvalget, og såvidt jeg erindrer, sagde jeg også i mit første indlæg, at jeg syntes, det var et overmåde prisværdigt tilsagn. Jeg ser bare ikke, at der er grundlag for, at netop det ærede medlem kritiserer mig for ikke at have taget nogen stilling til weekendspørgsmålet, for det forekommer mig, at det ærede medlem stadig fastholdt en meget fordomsfri stilling på det punkt, og det synes jeg også er rigtigt, især hvis det fordomsfri udgangspunkt fører frem til det rigtige resultat.

Gustav Pedersen: Der har et par gange under forhandlingen været henvist til lukkelovskommissionens stilling og til de repræsentanter, der havde sæde i lukkelovskommissionen i kraft af deres betydning indenfor visse organisationer eller samfundsorganer. Jeg vil gerne for det første have lov til at give den oplysning, at spørgsmålet om lørdagslukning blev taget under behandling og afstemning på et forholdsvis tidligt tidspunkt i lukkelovskommissionens arbejde, på et tidspunkt, da varemanglen endnu var så omfattende og i visse tilfælde så hård, at vanskelighederne for indkøbene under denne varemangel umuligt kunne undgå at påvirke sindene. For det andet ønsker jeg at understrege, at de repræsentanter, der var i lukkelovskommissionen, ikke allesammen talte på deres organisationers eller andre mandanters vegne. Der var repræsentanter i lukkelovskommissionen, som søgte og hele tiden havde forbindelse med deres organisationer. Jeg har den opfattelse, og jeg tror også den er rigtig, at i hvert fald de fleste af handelens repræsentanter hele tiden havde føling med deres organisationer, men der var andre repræsentanter, der ifølge sagens natur ikke kunne have det. Københavns kommunes repræsentant kunne jo ikke lave en Gallupundersøgelse på hvert stadium i lukkelovskommissionens arbejde. Han måtte ifølge sagens natur tage det standpunkt, som han anså for det rigtige under hensyntagen til den institution, han repræsenterede. Jeg ved, at Kvindeligt Arbejderforbunds repræsentant på samme måde indtog sit standpunkt, uden at afgørelse var truffet i forbundets kompetente forsamling; denne har ikke givet nogen tilslutning til 16-lukning om lørdagen. Derfor ville det ikke give et fuldt korrekt billede, om man opfattede de forskellige repræsentanters tilslutning til